

## USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Cidliny a soudců JUDr. Aleny Svátkové a Mgr. Soni Burešové v právní věci

žalobce: **M. P.**, narozený xxx  
bytem xxx xxx, xxx xxx, xxx xxx  
zastoupen advokátkou JUDr. Marií Cilínkovou  
sídlem Bolzanova 1, 110 00 Praha 1

proti  
žalované: **Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group**, IČO 47116617  
sídlem Pobřežní 665/21, 186 00 Praha 8  
zastoupena advokátem JUDr. Antonínem Mokrým  
sídlem U Prašné brány 3, 110 00 Praha 1

**o náhradu škody**, k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 30. března 2017, č. j. 18 C 118/2008 – 343, a k odvolání žalované proti rozsudku téhož soudu ze dne 12. prosince 2017, č. j. 18 C 118/2008 – 398,

### takto:

Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 30. 3. 2017, č. j. 18 C 118/2008 – 343, se ve výrocích II., II. a IV. a rozsudek ze dne 12. 12. 2017, č. j. 18 C 118/2008 – 398, se **zrušují** a věc se v tomto rozsahu vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

### Odůvodnění:

1. Rozsudkem ze dne 30. 3. 2017 soud prvního stupně výrokem I. žalované uložil povinnost zaplatit žalobci do 3 dnů od právní moci rozsudku částku 17 706 Kč s příslušenstvím, které specifikoval, výrokem II. žalované uložil povinnost zaplatit žalobci do 3 dnů od právní moci rozsudku úrok z prodlení z částky 72 000 Kč od 4. 9. 2009 do zaplacení ve výši diskontní sazby stanovené Českou národní bankou a platné k prvnímu dni prodlení, navýšené o 4 % ročně s tím, že úroky z prodlení se stanovují vždy samostatně za každý kalendářní měsíc ve výši jedné dvanáctiny sazby úroků z prodlení, přičemž sazba úroků z prodlení se aktualizuje každý měsíc s využitím diskontní sazby České národní banky, platné k prvnímu dni daného měsíce prodlení, výrokem III. žalované uložil povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 671 271 Kč k rukám právního zástupce žalobce do tří dnů od právní moci rozsudku a výrokem IV. žalované uložil povinnost zaplatit České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 1 náhradu nákladů řízení ve výši 21 535 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
2. V odůvodnění uvedl, že žalobce se po žalované domáhal zaplacení částky 8 859 845 Kč s úrokem z prodlení, rozsudkem ze dne 12. 12. 2012, č. j. 18 C 118/2008 – 193, žalobě do částky 6 406 005 Kč se zákonným úrokem z částky 1 711 005 Kč vyhověl a do částky 2 453 840 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje E. P.

s úrokem z prodlení z částky 148 840 Kč od 4. 9. 2009 žalobu zamítl, odvolací soud svým rozsudkem č. j. 39 Co 207/2013 – 251, rozsudek do částky 2 696 602 Kč (správně 2 710 123 Kč – viz opravné usnesení z č. l. 263) potvrdil, do částky 1 404 467 Kč (správně 1 390 946 Kč) rozsudek změnil tak, že se žaloba v tomto rozsahu zamítá, do částky 17 706 Kč a úroku z prodlení s výjimkou úroku z částky 886 650 Kč od 29. 6. 2012 do zaplacení, úroku z prodlení z částky 72 000 Kč a ve výrocích o nákladech řízení napadený rozsudkem zrušil a v tomto rozsahu věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

3. Soud prvního stupně proto znovu posuzoval důvodnost nároku na náhradu za ztrátu na výdělku po pracovní neschopnosti dle § 447 odst. 1 občanského zákoníku a dospěl k závěru, že nárok byl žalobcem uplatněn důvodně, proto žalobci přiznal částku 17 706 Kč včetně úroku z prodlení.
4. Žalobci přiznal i úrok z prodlení z částky 72 000 Kč s tím, že o této částce již bylo rozhodnuto předchozím rozsudkem.
5. Úrok z prodlení přiznal žalobci podle ust. § 9 odst. 3, 4 zák. č. 168/1999 Sb., podle nichž pojistitel je povinen provést šetření škodné události bez zbytečného odkladu. Ve lhůtě do 3 měsíců ode dne, kdy bylo oprávněnou osobou uplatněno právo na plnění z pojištění odpovědnosti, je pojistitel povinen
  - a) ukončit šetření pojistné události a sdělit poškozenému výši pojistného plnění podle jednotlivých nároků poškozeného včetně způsobu stanovení jeho výše, jestliže nebyla zpochybněna povinnost pojistitele plnit z pojištění odpovědnosti a nároky poškozeného byly prokázány, nebo
  - b) podat poškozenému písemné vysvětlení k těm jím uplatněným nárokům, které byly pojistitelem zamítnuty nebo u kterých bylo plnění pojistitele sníženo, anebo u kterých nebylo možno ve stanovené lhůtě ukončit šetření.Nesplnil-li pojistitel povinnost podle odstavce 3, zvyšuje se částka pojistného plnění, jehož se prodlení pojistitele týká, o úrok z prodlení. Sazba úroku z prodlení se stanoví ve výši diskontní sazby stanovené Českou národní bankou, platné k prvnímu dni prodlení, navýšené o 4 % ročně. Úroky z prodlení se stanovují vždy samostatně za každý započatý měsíc prodlení ve výši jedné dvanáctiny sazby úroku z prodlení, přičemž sazba úroku z prodlení se aktualizuje každý měsíc s využitím diskontní sazby České národní banky, platné k prvnímu dni daného měsíce prodlení. Úroky z prodlení odvozené na základě diskontní sazby se použijí, pokud není v pojistné smlouvě stanovena částka vyšší.
6. Podle něho se žalovaná ocitla v prodlení s poskytnutím pojistného plnění, neboť řádným způsobem neskončila šetření pojistné události, když se s výší pojistného plnění, které žalobci náleželo, nesprávným způsobem vypořádala a je tak povinna platit úrok z prodlení. Splatnost stanovil v souladu s návrhem od 4. 9. 2009, ačkoli se žalovaná ocitla v prodlení již před podáním žaloby a žalobci by náležel úrok od dřívějšího data.
7. O nákladech řízení rozhodl podle ust. § 142 odst. 3 o. s. ř. s tím, že rozhodnutí o výši plnění záviselo na úvaze soudu a na znaleckém posudku. Za řízení před soudem prvního stupně počítal s odměnou za jeden úkon právní pomoci dle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 28 300 Kč, za odvolací řízení ve výši 17 740 Kč, odměnu přiznal za převzetí a přípravu zastoupení, sepis

žaloby z 31. 7. 2008, sepis vyjádření z 12. 12. 2008 k návrhu na přerušení řízení ve výši 1/2, sepis vyjádření z 27. 8. 2009, ústní jednání 23. 9. 2009, sepis vyjádření 16. 10. 2009, sepis odvolání ze 14. 12. 2009, účast při jednání 3. 12. 2010, sepis vyjádření z 10. 3. 2011, sepis vyjádření z 25. 8. 2011 k námitkám žalované ve výši 1/2, sepis návrhu na opravné usnesení ze 7. 3. 2012 ve výši 1/2, sepis vyjádření ke znaleckému posudku z 15. 6. 2012, účast na jednání 24. 10. 2012, částečné zpětvzetí žaloby z 22. 11. 2012, závěrečný návrh z 12. 12. 2012, účast na jednání 12. 12. 2012, sepis odvolání z 25. 1. 2013, sepis vyjádření z 29. 5. 2013, zastoupení při jednání odvolacího soudu 19. 6. 2013, vyhlášení rozsudku dne 26. 6. 2013 – bez účasti, podání dovolání 29. 10. 2013, vyjádření k odvolání 25. 11. 2013, účast při jednání 30. 3. 2017. Dále přiznal 23 paušálů po 300 Kč a 21 % DPH, celkem 671 271 Kč.

8. Náklady řízení uložil zaplatit v plném rozsahu žalované podle ust. § 148 odst. 1 o. s. ř.
9. Proti tomuto rozsudku, proti jeho výrokům II. a III., podala odvolání žalovaná, která se domáhala zamítnutí žaloby na zaplacení úroku z částky 72 000 Kč a zrušení výroku o náhradě nákladů řízení mezi účastníky a vrácení věci v tomto rozsahu soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Soudu prvního stupně vytýkala, že výrok II. o úroku z prodlení odůvodnila stručně. Dovožovala, že soud prvního stupně naznačoval, že částka 72 000 Kč již měla být v minulosti zaplacená, pak měl uvést i konec doby prodlení datem. Poukázala na to, že usnesením z č.l. 163 spisu bylo řízení do částky 72 000 Kč s příslušenstvím zastaveno, nikoli z důvodu zaplacení této částky žalovanou, ale po zpracování nového znaleckého posudku, v němž bylo ztížení společenského uplatnění (dále ZSU) stanoveno nižší částkou. Nárok na úrok z prodlení tak podle ní žalobci z této částky nevznikl. Ohledně výroku o náhradě nákladů řízení soudu prvního stupně vytýkala, že neuvedl, z jakého puncta počítal výši odměny, že součet částek nedává částku, uvedenou soudem prvního stupně. Namítala i to, že byla přiznána odměna v plné výši za úkon dne 26. 6. 2013, ač šlo jen o vyhlášení rozsudku, kterého se zástupkyně žalobce neúčastnila. Nesouhlasila s přiznáním odměny za sepis vyjádření ke znaleckému posudku, kde žalobce jen sdělil, že nemá vůči znaleckému posudku výhrady a v návaznosti na to, omezil žalobu o 72 000 Kč s příslušenstvím. Nesouhlasila ani s tím, že by měl mít žalobce právo na plnou náhradu nákladů řízení za dovolání, které bylo částečně odmítnuto a zamítnuto. Výrok tak považovala za nepřezkoumatelný a vypočtený nárok za nadnesený.
10. Žalobce ve svém vyjádření potvrdil, že žalobu vzal ohledně částky 72 000 Kč včetně příslušenstvím zpět a řízení bylo zastaveno, ohledně úroku z prodlení z částky 72 000 Kč byl ale rozsudek odvolacím soudem zrušen proto, že soud prvního stupně tuto částku od nároku na ZSU odečetl vycházeje mylně z toho, že byla žalovanou žalobci zaplacená. K úrokům z prodlení uvedl, že byly odvolacím soudem „potvrzeny“ z částky 886 650 Kč od 29. 6. 2012 do zaplacení a že ani odvolací soud důvody podrobně nevysvětlil. Částka 886 650 Kč představovala doplatek bolestného 336 360 Kč a doplatek základního ZSU 550 290 Kč, když i žalovaná v této části žalobu považoval za důvodnou. Za důvodný považoval nárok na úroky z prodlení z bolestného ve výši 485 328 Kč, ZSU ve výši 928 000 Kč, nákladů na péči ve výši 4 507 Kč, celkem 1 417 835 Kč a z částky 17 706 Kč, která byla žalobci s příslušenstvím pravomocně přiznána. Požadoval proto úrok z bolestného z částky 148 968 Kč (485 328 – 336 360), u ZSU z částky 305 710 Kč (928 000 – 550 290 – 72 000), z nákladů na péči z částky 4 507 Kč, celkem 459 185 Kč. K nákladům řízení uvedl, že rozhodnutí záviselo na úvaze soudu a znaleckém posudku. Žalobci byla přiznána částka 4 983 835 + 17 706 Kč, celkem 5 001 541 Kč. Zdůraznil, že náklady řízení se počítají podle konečného výsledku. Vyjádření ke znaleckému posudku znamenalo prostudovat znalecký posudek, což je časově náročné. Pokud jde o výši nákladů,

odkázal na svou specifikaci z 25. 10. 2013 a to, že požadoval náklady za dovolací řízení a jednání u soudu prvního stupně (2 + 3 úkony). Navrhl vydání doplňujícího rozsudku ohledně úroku z prodlení z částky 459 185 Kč.

11. Doplňujícím rozsudkem ze dne 12. 12. 2017 soud prvního stupně žalované uložil povinnost zaplatit žalobci do 3 dnů od právní moci rozsudku úrok z prodlení z částky 459 185 Kč od 4. 9. 2009 do zaplacení ve výši diskontní sazby stanovené Českou národní bankou a platné k prvnímu dni prodlení, navýšené o 4 procenta ročně s tím, že úroky z prodlení se stanoví vždy samostatně za každý kalendářní měsíc ve výši jedné dvanáctiny sazby úroku z prodlení, přičemž sazby úroku z prodlení se aktualizují každý měsíc s využitím diskontní sazby České národní banky, platné k prvnímu dni daného měsíce prodlení.
12. V odůvodnění uvedl, že opomenul rozhodnout o části předmětu řízení, a to úroku z prodlení z částky 459 185 Kč od 4. 9. 2009 do zaplacení. Citoval ust. § 166 odst. 1 o.s.ř., podle něhož nerozhodl-li soud v rozsudku o některé části předmětu řízení, o nákladech řízení nebo o předběžné vykonatelnosti, může účastník do patnácti dnů od doručení rozsudku navrhnout jeho doplnění. Soud může rozsudek, který nenabyl právní moci, doplnit i bez návrhu. Žalovaná navrhovala zamítnutí návrhu na vydání doplňujícího rozsudku s tím, že byl podán po uplynutí patnáctidenní lhůty. Soud prvního stupně uvedl, že má podmínky pro vydání doplňujícího rozsudku za splněné, neboť i bez návrhu může rozhodnutí doplnit do doby, než se stane pravomocným. Poukázal i na § 222 odst. 2 o. s. ř., podle něhož může vydání doplňujícího rozsudku nařídit i odvolací soud. Námitky žalované proto shledal nedůvodnými. Požadovaný úrok z prodlení žalobci přiznal s tím, že žalovaná se ocitla v prodlení s poskytnutím pojistného plnění, neboť řádným způsobem neskončila šetření pojistné události a je tak povinna zaplatit úrok uvedený v § 9 odst. 4 zákona č. 168/1999 Sb. Splatnost stanovil k 4. 9. 2009, ačkoli se žalovaná ocitla v prodlení již před podáním žaloby, a žalobci náleží úrok z prodlení již od dřívějšího data, soud je však vázán návrhem.
13. Proti tomuto doplňujícímu rozsudku podala žalovaná odvolání, kterým se domáhala jeho změny a zamítnutí návrhu žalobce na vydání doplňujícího rozsudku, eventuálně jeho zrušení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Rozhodnutí soudu prvního stupně považovala za nepřezkoumatelné, neboť se, v rozporu s pokynem odvolacího soudu, nezabýval důvodností nároku, o kterém rozhodoval. Nezabýval se tím, do kdy mělo prodlení trvat. Soud prvního stupně neprovedl žádný důkaz, podle něho nevysvětlil, proč přiznal úrok právě z částky 459 185 Kč, která podle ní již byla zaplacená. Soudu prvního stupně vytýkala, že neprovedl žádný důkaz k tomu, kdy se měla žalovaná dostat do prodlení. Ve výroku pak měl uvést konkrétní částku či od kdy do kdy má úrok zaplatit. Trvala na tom, že návrh na vydání doplňujícího rozsudku podala žalovaná po uplynutí patnáctidenní lhůty a poukázala i na to, že výrok I. doplňovaného rozsudku nabyl právní moci. Podle ní nabytím právní mocí považovali účastníci otázku úroku z prodlení z částky 459 185 Kč za uzavřenou. Podle ní soud prvního stupně fakticky rozhodoval o návrhu žalobce.
14. Žalobce ve svém vyjádření potvrdil, že příslušná částka byla žalobci zaplacená po vydání rozsudku odvolacího soudu, částka úroku z prodlení je proto podle něho snadno zjištělná a podle jeho výpočtu jde o 77 756,55 Kč. Odkázal na své podání z „27. 11. 2017“ (správně z 30. 11. 2017), v němž uváděl, že se jedná o podnět soudu prvního stupně, aby sám z vlastní iniciativy doplnil svůj rozsudek o rozhodnutí o části předmětu řízení.

15. Odvolací soud po zjištění, že odvolání byla podána včas (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), účastníkem řízení (§ 201 o.s.ř.), postupem podle ust. § 212, § 212a o. s. ř. přezkoumal správnost obou rozhodnutí v odvoláním dotčeném rozsahu (§ 206 odst. 3 o. s. ř.) a dospěl k závěru, že přezkoumávaná rozhodnutí zatím nelze potvrdit či změnit, proto obě rozhodnutí zrušil a věc v příslušném rozsahu vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
16. Nejprve je třeba uvést, že výrok I. rozsudku ze dne 30. 3. 2017 nebyl odvoláním napaden, v této části tak rozsudek nabyl samostatně právní moci (§ 206 odst. 2 o. s. ř.).
17. Podle ust. § 166 odst. 1 o. s. ř. nerozhodl-li soud v rozsudku o některé části předmětu řízení, o nákladech řízení nebo o předběžné vykonatelnosti, může účastník do patnácti dnů od doručení rozsudku navrhnout jeho doplnění. Soud může rozsudek, který nenabyl právní moci, doplnit i bez návrhu.  
  
Podle ust. § 166 odst. 2 o. s. ř. doplnění o část předmětu řízení učiní soud rozsudkem, pro nějž platí obdobně ustanovení o rozsudku; jinak o doplnění rozhodne usnesením. Nevyhoví-li soud návrhu účastníka na doplnění rozsudku, usnesením návrh zamítne.
18. Z citovaného ustanovení vyplývá, že doplnění rozsudku podle tohoto ustanovení lze provést na návrh účastníka či je soud může provést sám. Rozdílně běží lhůta, v níž může být oprava provedena. Zatímco účastník může svůj návrh učinit ve lhůtě patnácti dnů od doručení rozsudku, jinak soud musí jeho návrh zamítnout (§ 166 odst. 2 poslední věta o. s. ř.), může soud opravu provést do právní moci rozsudku. Právní moc nenastává vždy uplynutím patnáctidenní lhůty k podání odvolání. Rozhodnutí nenabývá právní moci v případě, že je proti němu podáno odvolání (§ 206 odst. 1 o. s. ř.). O takový případ šlo i v daném případě. Žalovaná proti rozsudku ze dne 12. 12. 2017 podala odvolání do výroků II. o úroku z prodlení z částky 72 000 Kč a do výroků o nákladech řízení, v důsledku čehož rozsudek nenabyl právní moci a soud prvního stupně tak z vlastní iniciativy mohl doplňující rozsudek vydat.
19. Soudu prvního stupně je však třeba vytknout, že v odůvodnění svého rozhodnutí nevysvětlil, jak naložil s návrhem žalobce na vydání doplňujícího rozsudku obsaženém v jeho podání z 10. 7. 2017 (č. l. 365 spisu). Z citovaného ustanovení § 166 o. s. ř. totiž vyplývá, že návrhu soud buď vyhoví, nebo návrh zamítne. Soud prvního stupně ani nevysvětlil, jak posoudil podání z 30. 11. 2017, v němž žalobce uváděl, že jde pouze o podnět na vydání doplňujícího rozsudku soudem. Neposuzoval tedy, zda tímto úkonem vzal žalobce svůj návrh na zahájení řízení o vydání doplňujícího rozsudku zpět či ne a nevyvozoval z toho žádné procesní důsledky. V tomto bodě lze souhlasit se žalovanou, že rozhodnutí soudu prvního stupně je z pohledu návrhu žalobce na vydání doplňujícího rozsudku nedostatečně zdůvodněné. Na druhou stranu z podání z 30. 11. 2017 vyplývá, že žalobce již na rozhodnutí o svém návrhu netrval, tedy že nepožadoval, aby o něm soud prvního stupně rozhodl. S ohledem na to, že jde o návrh procesní, který žalobce vzal, posuzováno podle obsahu, zpět, soud prvního stupně o něm již nemusel rozhodovat.
20. K úroku z částky 72 000 Kč soud prvního stupně uvedl pouze tolik, že jde o částku přiznanou původním rozsudkem. Ač odvolací soud již ve svém zrušujícím rozsudku soudu prvního stupně vytýkal, že neuvádí, z jakých nároků úrok přiznal, nezjednal soud prvního stupně nápravu ani v uvedeném rozhodnutí. Lze připomenout, že mezi účastníky byl ohledně této částky spor, neboť žalovaná poukazovala na to, že ohledně této částky vzal žalobce žalobu včetně příslušenství zpět

a řízení bylo usnesením z č. l. 163 spisu pravomocně zastaveno, žalovaná tvrdila, že soud prvního stupně ve svém původním rozsudku nesprávně vycházel z toho, že brala zpět žalobu ohledně této částky zpět v důsledku její úhrady žalovanou a proto ji od přiznaného nároku na ZSU nesprávně odečetl a nepřiznal jí z ní úrok z prodlení, nyní tvrdí, že jí tato částka byla již přiznána a zaplacená (po vydání rozsudku odvolacího soudu) žalovanou. S těmito argumenty se soud prvního stupně v odůvodnění svého rozsudku nijak nevypořádal.

21. Již v předchozím rozsudku ze dne 26. 6. 2013, č. j. 39 Co 207/2013 – 251, odvolací soud soudu prvního stupně vytýkal, že neuvedl, proč je žalovaná v prodlení právě od 4. 9. 2009 v intencích § 9 odst. 2 zák. č. 168/1999 Sb., upravujícího splatnost plnění pojistitele. V něm je uvedeno, že plnění pojistitele je splatné do 15 dnů, jakmile pojistitel skončil šetření nutné k zajištění rozsahu jeho povinnosti plnit nebo jakmile pojistitel obdržel pravomocné rozhodnutí soudu o své povinnosti poskytnout pojistné plnění. Soud prvního stupně na toto ustanovení v odůvodnění svého rozhodnutí vůbec neodkázal, z čehož je zřejmé, že podle něho věc, a to bez jakéhokoli vysvětlení, neposuzoval. Nežjišťoval pak ani, kdy byl nárok u žalované uplatněn, kdy skončilo šetření a kdy uplynula patnáctidenní lhůta. Přitom žalobce při jednání 30. 3. 2017 zakládal likvidační zprávy žalované, jimiž soud prvního stupně provedl důkaz, neučinil z nich však žádná zjištění a závěry. Ohledně počátku prodlení je tak jeho rozsudek nepřezkoumatelný.
22. Žalovaná nyní tvrdí, že úrok z prodlení měl být kapitalizován nebo měl být určen způsob jeho určení za vymezené období, neboť nárok, z něhož byl úrok přiznán, již uhradila, což žalobce nyní potvrzuje. K tomu lze uvést, že jestliže soudu prvního stupně tyto skutečnosti nebyly známy, neboť je žalovaná ani před vydáním doplňujícího rozsudku netvrdila, nelze soudu prvního stupně vytýkat, že navrhaným způsobem nepostupoval.
23. Soudu prvního stupně je třeba dále vytknout, že nevysvětlil, rozhodoval-li o doplnění rozsudku o rozhodnutí o úroku z prodlení, proč nevyčerpal celý předmět řízení. Sám uvedl, že odvolací soud svým rozsudkem ze dne 16. 7. 2013, č. j. 39 Co 207/2013 – 251, rozsudek soudu prvního stupně ohledně úroku z prodlení zrušil s výjimkou úroku z prodlení z částky 886 650 Kč od 29. 6. 2012 do zaplacení (ve výroku I.) a ohledně úroku z prodlení z částky 72 000 Kč (ve výroku II.), to za situace, kdy soud prvního stupně výrokem I. rozhodoval o úroku z částky 1 711 005 Kč od 4. 9. 2009 do zaplacení. Z uvedeného plyne, že výrok I. rozsudku soudu prvního stupně nabyl právní moci ohledně úroku z prodlení ohledně částky 886 650 Kč za dobu od 29. 6. 2012 do zaplacení (protože proti této části nebylo podáno odvolání, nikoli proto, že by byl v této části výrok potvrzen odvolacím soudem, jak uvádí žalobce). Nebylo tak rozhodnuto o úroku z částky 1 711 005 Kč za dobu od 4. 9. 2009 do 28. 6. 2012 včetně, za další období o úroku z částky 824 355 Kč (1 711 005 – 886 650) a dále o úroku z částky 72 000 Kč. Soud prvního stupně pak rozhodl jen o úroku z částky 17 706 Kč, 72 000 Kč a 459 185 Kč, celkem 548 891 Kč. I tyto nesrovnalosti bylo třeba vysvětlit.
24. Ohledně výroku o náhradě nákladů řízení se odvolací soud ztotožňuje s námitkami žalované, že výpočet soudu prvního stupně není proveden přezkoumatelným způsobem. Není uvedeno, z jakých částek byla odměna za jednotlivá období stanovena, není přezkoumatelným způsobem uveden způsob výpočtu, navíc nebylo sporu např. ani o tom, že na vyhlášení rozsudku 26. 6. 2013 zástupce žalobce nebyl. Navíc je rozhodnutí soudu prvního stupně nesprávné. Odvolací soud ve svém rozsudku dovedl, že na straně žalobce je spoluzavinění v rozsahu 20%. Otázka spoluzavinění není otázkou úvahy soudu o výši plnění, ale právním posouzením základu

věci. Jestliže tedy žaloba byla částečně zamítnuta proto, že se žalobce na vzniku škody podílel, nelze dovodit jeho plný úspěch ve věci s odkazem na ust. § 142 odst. 3 o. s. ř. Uvedený závěr má pak vliv i na rozhodnutí o náhradě nákladů státu podle ust. § 148 o. s. ř.

25. Z výše uvedených důvodů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ze dne 30. 3. 2017 ve výroku II a v závislých výrocích o náhradě nákladů řízení III. a IV. a doplňující rozsudek ze dne 12. 12. 2017 zcela jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů podle ust. § 219a odst. 1 písm. b) o. s. ř. zrušil a podle ust. § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. rozhodl o vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
26. V něm uvedený soud o úroku z prodlení a náhradě nákladů řízení znovu rozhodne. Ohledně úroku z prodlení si tedy ujasní, v jakém rozsahu je tento nárok předmětem sporu. Vzhledem k tomu, že žalobce nyní (krom úroku již přiznaného) požaduje jen úrok z částky 72 000 Kč a částky 459 185 Kč, ujasní si, zda žalobce ohledně případných ostatních dříve uplatněných nároků na zaplacení příslušenství žalobu nebere zpět. Poté, co si vyjasní předmět řízení, o věci znovu rozhodne. Při rozhodování o příslušenství nyní bude vycházet z výše uvedených ust. § 9 zákona č. 168/1999 Sb. v příslušném znění a v odůvodnění uvede rozhodné skutečnosti, na základě nichž dospěl k závěru o tom, že na straně žalované k prodlení došlo. Pokud žalovaná prokáže, že částky, za které je úrok požadován, již zaplatila, lze úrok kapitalizovat či uvést způsob jeho výpočtu za přesně specifikované období. V novém rozhodnutí znovu rozhodne o náhradě nákladů řízení mezi účastníky a státu, vezme přitom v úvahu výše uvedené k těmto výročkům.

#### **Poučení:**

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 25. 04. 2018

JUDr. Jiří Cidlina v. r.  
předseda senátu